

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje št. 3.



Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za 6 krat razdeljeno petih vrstic 1 krat 15 h, 2 krat 25 h, 3 in večkrat 35 h.

Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 2.

V Ptuju v nedeljo dne 14. januarja 1912.

XIII. letnik.

Vabilo na naročbo.

Pričeli smo z 13. letnikom našega „Štajerca“. Brez da bi se sami hvalili, pač lahko trdimo, da si je naš list na vseh straneh pridobil toliko vpliva in veljave, kakor noben drugi list. „Štajerc“ je najcenejši in največji tednik v slovenskem jeziku. A on je tudi popolnoma neodvisen na vse strani in zamore vsled tega brez obzirno zastopati pravice kmetijskega, obrtniškega in delavskega ljudstva. Vabimo torej cenjene prijatelje na novo naročbo našega lista.

„Štajerc“ stane:

Za Avstrijo: Celo leto 3 K, pol leta in četrt leta razmerno.

Za Ogrsko: Celo leto 4 K 50 h (v kuverti).

Za Nemčijo: Celo leto 5 K.

Za Ameriko: Celo leto 6 K.

Za drugo inozemstvo se računa naročnino z ozirom na visokost poštnine. Posamezne številke stanejo po 6 h. Naročnino je plačati naprej.

Inzerati imajo v „Štajercu“ vsled njegove priljubljenosti in razširjenosti največji uspeh. Pri inzeratih se računa 6 krat razdeljeno petih vrstic ali njen prostor za 1 krat 15 h, za 2 krat 25 h, za 3 krat 35 h itd. — Pri večjih in letnih naročilih seveda veljajo še posebne določbe.

Naročajte list, širite, priporočajte „Štajerca“!

Dama

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, univa se edino z „Steckenpferd“ lilijenim mlečnim milom (znamka „Steckenpferd“ od Bergmana & Co. Teilschen z. E. Kos za 80 h se dobi v vseh apotekah, drožerijah in trgovinah s parfumom itd.)

Štajerski deželni zbor.

V kratkem se bode pojasnilo, kakšne namene imajo slovensko-klerikalni poslanci štajerskega deželnega zbora. Na tiste papirnate rezolucije, ki jih po zakonitih krčmah v politiki otroško-naivni ljudje sklepajo, ne damo ničesar. Tudi ne na tisto smešno blebetanje Brenčičev, Terglavov, Novakov in enakih duševnih tipov štajerskega slovenskega klerikalizma. Niti na grožnje vedno rradikalnih Korošcev, Benkovičev in Verstovšekov ne polagamo mnogo veljave. Kajti ti ljudje so rradikalni le do gotove meje in gotove plače, — saj je vendar divji obstrukcionista dr. Šusteršič postal nakrat „vladini zaupnik“, ko mu je vlada postljala na mehkem stolcu kranjskega deželnega glavarja... Vse to nam torej ne imponira in zaradi nas se gospodje lahko na glavo postavijo, mi jim vendar ne

bodemo verjeli, da so res hudi... Za nas je pribito, da je glavni del klerikalne duše kupčijsko barantanje, da so vse klerikalne rradikalne fraze le judovsko-našemu našemu reklama, da se dajo klerikalci tedaj, kadar najbolj o svoji neodvisnosti in poštenosti tulijo, najlaže kupiti... Kupčija je torej temelj „pogajanj“, ki naj bi omogočili delazmožnost štajerskega deželnega zbora. Principi, prepričanje, rezolucije, govori, pridige, članki, vse je — figa. Za navdušeno farško krinko tičipa zakriviljeni nos kupčije... Deželni zbor bode torej delal, ako se bode klerikalcem ponudilo za njih „prepričanje“ dovolj visoko ceno!

Zalostno pri vsemu temu je le, da klerikalci vsled svojega farškega aparata napravijo z največjo lahkoto vtis, kakor da bi bili „edini zastopniki slovenskega ljudstva“. In „narodna stranka“ jim v tej laži še pomaga, nehoté pomaga, s svojo otroško-naivno politiko in taktiko. Ko je obstrukcija pričela, bil je dr. Kukovec tako grozno naiven, da se ji je pridružil, čeprav bi moral vsak politični otrok vedeti, da je to naravnost smešna napaka. Dr. Kukovec je vedel — ali bi kot politik vsaj moral vedeti! — da žrtvuje s podpiranjem brezvestne obstrukcije gospodarske interese ljudstva. Moral bi vedeti, da vzame svoji stranke s tem korakom ojstro agitacijsko sredstvo. Moral bi vedeti, da sani s tem svoje najnetejše agitatorje in zagovornike, slovenske učitelje pred čelo, oziroma bolje rečeno pred lačni žleodec. Ali na vse to nezmožni dr. Kukovec takrat ni mislil in capljal je raje s prežveketanimi narodnimi frazami za enim Benkovičem... Zdjaj pa, ko je nezmožno vodstvo „narodno stranko“ pokopalo, zdjaj ko godrnjajo učitelji in se že pridružajo prav očitno, zdjaj ko živjgajo kmetje tudi na narodnjakarske obljube, — obrnila je „narodna stranka“ nakrat svoj plašč in se repenči proti obstrukciji. Gospod dr. Kukovec, slikali ste hudiča na steno; zakaj se zdjaj jezite, ko je res prišel?...

Mi smo dovolj pametni, da poznamo globoke vzroke spremenjenega prepričanja „narodne stranke“. Ta stranka se boji pred uredničenjem lastnih svojih zahtev. Vkljub temu, da hoče vse Nemce in „nemčurje“ kar na žlici vode požreti, se vendar boji, da bi se Nemcem vpliv na gotovem polju odvezlo in klerikalcem pridobilo. Boji se pred razdelitvijo deželnega šolskega sveta, ker dobro ve, da bi klerikalci liberalne učitelje preganjali kakor Turčin kristjane. Klerikalci niso izbirčni v sredstvih...

Vse to razumemo prav dobro. In zato stojimo v celem dirindaju s puško pri nogi. Za „narodnjake“ ne gremo po ko stanj v ogenj, — nimamo prav nobenega povoda zato! Obstrukcijo samo pa smo že obsodili, borili smo se začetkoma pa do danes proti nje. Kajti ta obstrukcija v deželnem zboru je rop na ljudskem denarju, je javni zločin... In ako bi klerikalci res še enkrat preiskušali potrpežljivost slovenskega ljudstva, znajo doživeti vihar, kakor ga pri nas še niso doživeli. Lakota je močnejša od slepe pokorščine pred klerikalnim lažem! — Bomo videli!

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor obrzral bode v torek, 16. t. m. ob 11. uri zopet svojo sejo. Novo izvoljeni poslanci storili bodo svojo obljubo. Poleg tega se bode izvolilo 2 zapisnikarja in 4 verifikatorje. Na drugi seji se bode posamezne odseke izvolilo. Kakor znano, šteje deželni zbor 3 viriliste, 35 nemških naprednjakov, 12 veleposesnikov, 19 nemških klerikalcev, 5 socialnih demokratov, 12 slovenskih klerikalcev in 1 slovenskega liberalca.

30.000 rekrutov več! Čuje se, da bode vlada predlogo glede rekrutnega kontingenta za 1912 že marca meseca državni zbornici predložila. V tej predlogi zahtevala bode vlada baje že 30.000 vojaških rekrutov več, kakor doslej. Sicer tozadevna pogajanja še niso končana, ali v splošnem je vlada na staljšču, da se mora število rekrutov v letih 1912 in 1913 pomnožiti. Ljudstva se seveda ne vpraša mnogo...

Za 100 — visoko šolo! Kakor znano, spada zdjaj med „najvažnejše“ politične zadeve laška zahteva, da se uresniči italijansko visoko šolo. Kako bi ta uspevala, razjasnijo uradne številke. Zdjaj imamo v Avstriji okroglo 200 pravnih visokošolcev laške narodnosti. Od teh bi jih najmanj polovica v Gradcu, Innsbrucku, na Dunaju itd. ostalo, kër mladi Lahi tam lažje zaslužka dobijo. Ostalo bi torej komaj 100 laških študentov, za katere naj se napravi posebno visoko šolo, kar bi ljudstvu seveda velikanke troške delalo. Ali ni to neumnost? Laški prenapeteži pa vpijejo v zahvalo „abasso Austria!“...

Kolik uradnikov imamo? Avstrija (brez Ogrske) šteje okroglo 800 000 uradnikov. Na vsakih 35 prebivalcev pride en uradnik. Nobene države na svetu ni, ki bi imela toliko uradnikov. Seveda se zaradi tega ne sme misliti, da bi bili naši mali in srednji uradniki brez dela in da bi jih bilo preveč. Čimmanj zasluži uradnik, temveč mora delati! Na centralnih mestih se redijo lenuhi. Le v finančnem ministeriju je 2700 uradnikov uslužbenih, v železniškem ministeriju pa celo 3500. Ti zadnji imajo tudi prosto vozino. Tako ni čuda, da so davki vedno večji!

Cesar je potrdil sklep koroškega deželnega zbora glede razdelitve občine Ossiach.

V Bukovini imenovan je za deželnega predsednika Rudolf grof Meran.

Dr. Žlindra — kranjski deželni glavar. Res, čudna so pota božje previdnosti. Tisti dr. Šusteršič, ki je bil v državni zbornici moralčno obsojen, kateremu se je pred sodnijo dokazalo, da ima „od žlindre umazane roke“, — ta dr. Šusteršič torej je hotel postati minister in sekcijski šef in bogve kaj še vse. In res, — banokerot liberalne stranke na Kranjskem mu je pomagal do slave! Dr. Šusteršič imenovan je sedaj za deželnega glavarja kranjskega. Divji opozicionalec postal je vladini zaupnik. Slučaj dokazuje, da ima vsa „radikalna“ taktika slovenskih klerikalcev pravzaprav edini namen, pomagati voditeljem do slave in mastnih mest. V političnem oziru je slovenska klerikalna stranka z imenovanjem dr. Šusteršiča oškodovana. Alj